

[Kampp.]

ningen fremkommer fra fradragsregeludvalget, og vi håber på, at det skal lykkes i fællesskab at finde frem til en samlet løsning om en forenkling og en social forbedring af fradragsreglerne i vor pensionslovgivning.

Grethe Philip: Da venstre sidst fremsatte sit forslag om lempelse af fradragsreglerne ved tilkendelse af invalidepension — dengang som et ændringsforslag til invalidepensionsloven — udtalte jeg min store beklagelse af de strenge fradragsregler, der navnlig rammer overordentlig hårdt, hvor det drejer sig om beskedne indtægter, og derfor i realiteten, som det allerede har været fremhævet af venstres ordfører, hr. Søren Andersen, i første række rammer kvinder gift med invaliderede mænd.

Når jeg alligevel ikke kunne stemme for venstres ændringsforslag og heller ikke kunne anbefale, at man stemte for det, skyldtes det, at jeg ikke fandt det ønskeligt at lempe fradragsreglerne på et enkelt område, men at man burde se på alle fradragsreglerne i vor sociallovgivning i sammenhæng. Jeg er stadig af den samme opfattelse, og dertil er jo så yderligere kommet, at vi nu ved, at vi i allernærmeste fremtid kan vente en redegørelse fra det embedsmandsudvalg, der er nedsat til at undersøge netop disse spørgsmål i forbindelse med fradragsreglerne.

Selv om jeg altså i og for sig er meget sympatisk over for den tanke, der er fremsat her, og navnlig er helt klar over, hvor hårdt reglerne kan komme til at ramme kvinder, som er gift med invaliderede mænd, må jeg alligevel sige, at vi i mit parti ikke kan støtte det foreliggende forslag.

Inger-Lise Bech Hansen: Dette forslag går ud på en lempelse af de procenter, med hvilke der foretages fradrag i invalidepensionen for invalidepensionistens og dennes ægtefælles indtægter ved siden af pensionen. Selv om forslaget ser ret besnærende ud, er problemerne imidlertid komplicerede, og forslagsstillerne anfører selv i bemærkningerne til forslaget, at det ikke er nogen varig løsning af problemerne, som må indgå i arbejdet i socialreformkommissionen. Heri er jeg ganske enig med forslagsstillerne. Der

er faktisk ingen grund til at tage dette specielle spørgsmål op så kort efter, at invalidepensionerne for alle er blevet væsentligt forhøjet.

Begrundelserne i bemærkningerne er urelevante, idet det forekommer mig at være tilfældige tal, der er anvendt. At lempeligere fradragsregler skulle give øget tilskyndelse til, at den invaliderede udnytter sin tilbageværende erhvervsevne, er tvivlsomt. Alle erfaringer viser, at invalider enten har næsten normal arbejdsindtægt uanset invaliditeten, og så har de ikke invalidepension, eller også har de ingen eller næsten ingen indtægter overhovedet. Det er meget få, der har egne erhvervsindtægter i det kritiske område.

Problemet opstår jo, når der foreligger andre indtægter end egne arbejdsindtægter, og specielt når det drejer sig om ægtefællens indtægt. Om de nuværende regler her er helt så urimelige, som forslagsstillerne mener, er jeg ikke helt sikker på. Det hyppigste tilfælde er den hjemmegående husmoder, som har invalidepension, men med delvis bevarelse af erhvervsevnen. Skal hun, som ofte helt eller delvis passer hjemmet, have fuld invalidepension uanset ægtefællens indtægt?

Men der gives også de tilfælde, hvor det er den invalide mand, der er hjemme, og hustruen, der arbejder ude. I disse tilfælde, hvor hjemmets samlede indtægt er ret lav, fordi mange kvindelønninger ligger på et lavere niveau, kan fradragene på grund af hustruens indtægt måske forekomme noget hårde. Ville det ikke her være bedre at sætte det fradragsfrie beløb i vejret og så bevare fradragsprocenterne, som de er nu, hvilket kommer de mindre indtægter til gode?

Alt i alt er problemerne knyttet til invaliditetsbestemmelsen, og trods al sympati for det foreliggende forslag er der med de forbedringer, der på dette område er sket i de senere år, ikke nogen begrundelse for at tage denne bestemmelse ud af sammenhængen. Skal ændringerne foretages, bør det i alt fald først være fra 1. april 1968, da det vil volde betydelige administrative vanskeligheder at foretage sådanne ændringer pr. 1. januar, d. v. s. midt i et regnskabsår.